อนมักโดย	ตรวจสอบโดย	รวบรวมโดย
	Ulans	Charton si
ประธานบริหาร	EMR	เจ้าหน้าที่ จป.วิชาชีพ

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
1	พรบ.โรงงาน พ.ศ.2535 (กระทรวงอุตสาหกรรม)	<u>หมวด 1</u> การประกอบกิจการโรงงาน	
		มาตรา 8 (5)กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ และอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	
2	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่ง	ตามข้อ 3 ในประกาศนี้	
	ปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548	"สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว" หมายถึง สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงของเสียจากวัตถุดิบ	
		ของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์จากคุณภาพ และน้ำทิ้งที่มีองค์ประกอบหรือมีคุณลักษณะที่เป็นอันตราย	
		"ของเสียอันตราย" หมายความว่า สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบ หรือปนเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตราย	
		"การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว" หมายความว่า การบำบัด ทำลายฤทธิ์ ทิ้ง กำจัดจำหน่ายจ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ	
		รวมถึงการกักเก็บไว้เพื่อทำการดังกล่าว	
		"ผู้ก่อกำเนิดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว" หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ก่อให้เกิดและมีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ในครอบครอง	
		"การแจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์" หมายความว่า การแจ้งข้อมูลตามประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่ง	
		ปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานโดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) พ.ศ.2547	
		หมวด 1 รหัสของชนิดและประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว	
		ตามข้อ 5 - สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดังต่อไปนี้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศ ฉบับนี้	
		- น้ำเสียที่ส่งไปบำบัดนอกบริเวณโรงงานทางท่อส่ง	
		<u>หมวด 2</u>	
		ตามข้อ 6 ต้องไม่ครอบครองสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไว้ภายในโรงงานเกินระยะเวลา 90 วันหากเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้นี้ ต้องขออนุญาตกรมโรงงานอุตสาหกรรม	
		ตามแบบ สก.1	
		ตามข้อ 9 ห้ามมิให้นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมมอบหมาย	
		ให้นำออกไปเพื่อการจัดการด้วยวิธีการและสถานที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด	
		ตามข้อ 10 ต้องส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตรายให้กับผู้รวบรวมและผู้ขนส่ง หรือผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเท่านั้น ในกรณีที่จะใช้บริการผู้อื่น	
		ในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จะต้องได้รับความเห็นซอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม	
		ตามข้อ 11 ต้องมีใบกำกับการขนส่ง เมื่อมีการนำขอเสียอันตรายออกนอกบริเวณโรงงานทุกครั้งและให้แจ้งข้อมูลการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วทุกชนิดตามประกาศฉบับนี้	
		ต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมโดยการแจ้งทางสืออิเล็กทรอนิกส์	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		ตามข้อ 12 ต้องทำการตรวจสอบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว และต้องรับผิดชอบต่อภาระความรับผิดชอบ ในกรณีสูญหาย เกิดอุบัติเหตุ การทิ้งผิดที่ หรือการลักลอบทิ้งและ	
		การรับคืนเนื่องจากข้อขัดแย้งที่ไม่เป็นไปตามสัญญาการให้บริการระหว่างผู้ก่อกำเนิดและผู้บำบัดและสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว จนกว่าผู้บำบัดและกำจัดสิ่ง	
		ปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจะรับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้นไว้ในครอบครอง	
		ตามข้อ 13 ต้องส่งรายงานประจำปีให้แก่กรมโรงงานอุตสาหกรรมตามแบบ สก.๓ ท้ายประกาศนี้ ภายในวันที่ 1 มีนาคม ของปีถัดไป	
3	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 25(พ.ศ.2531)	อาศัยอำนาจตามความมาตรา 39(6) และ (16) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2512รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์	
	ออกตามความใน พรบ.รง.พ.ศ.2512 หมวด 4	และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องกระทำการดังต่อไปนี้ให้ยกเลิก ความในข้อ 20 แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 2	
	เรื่องกำจัดขยะ (กระทรวงอุตสาหกรรม)	(พ.ศ.2513) ลงวันที่ 24 กกฎาคม 2513 และให้ความต่อไปนี้แทน	
		ตามข้อ 20 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้	
		(1) ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีวัตถุมีพิษปนอยู่ด้วยหรือสำลี ผ้า หรือเศษด้ายที่เปื้อนวัตถุไวไฟ ไว้ในที่รองรับต่างหากที่เหมาะสมและมีฝาปิดมิดชิด	
		และต้องจัดให้มีการกำจัดสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ	
		(2) ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีลักษณะคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในหมวดใดหมวดหนึ่งของบัญชีท้ายประกาศฉบับนี้	
		ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วดังต่อไปนี้ 2.1 ห้ามมิให้นำสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้นำออกไปเพื่อการทำลายฤทธิ์ กำจัด ทิ้ง	
		หรือฝังด้วยวิธีการและ ณ.สถานที่ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด	
		2.2 ต้องแจ้งรายะเอียดเกี่ยวกับชนิด ปริมาณ ลักษณะ คุณสมบัติ และสถานที่เก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุไม่ใช้แล้วนั้น ๆ พร้อมทั้งวิธีการเก็บ ทำลายฤทธิ์ กำจัด ทิ้ง ฝัง	
		เคลื่อนย้ายและการขนส่งตามหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติและวิธีการที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดบัญชีลักษะและคุณสมบัติของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่แล้ว	
		ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 25 (พ.ศ.2531)	
		หมวด 1 สิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไมใช้แล้วที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้	
		ลักษณะ คุณสมบัติ	
		1.1 สารไวไฟ 1.1.1 เป็นของเหลวที่มีจุดวาบ (flash point) ต่ำกว่า 60 °C แต่ไม่รวมถึงสารละลายในน้ำ (aqueous solution) ที่มีปริมาณ	
		ของแอลกอฮอล์ผสมอยู่น้อยกว่าร้อยละ 24 โดยปริมาตร	
		1.1.2 เป็นสารที่ไม่ใช่ของเหลว แต่สามารถลุกเป็นไฟได้ ภายใต้ อุณหภูมิและความดันมาตรฐานเมื่อมีการเสียดสี เมื่อมีการดูดความขึ้น	
		หรือเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีขึ้นเองภายในสารนั้น และเมื่อเกิดลุกเป็นไฟจะเกิดขึ้นอย่างรุนแรงแลต่อเนื่องที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงไ	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		ลักษณะ	คุณสมบัติ
			1.1.3 เป็นก๊าซอัดที่จุดระเบิดได้ (ignitable compressed gas) ซึ่งก๊าซอัคนีให้หมายถึงวัสดุหรือของผสมใดๆ ที่บรรจุอยู่ในถังบรรจุ
			ที่มีความดันสมบูรณ์ (absolute pressure) มากกว่า 2.81 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (40 ปอนด์ต่อ ตารางนิ้ว)ที่อุณหภูมิ
			7.3121 °C (70 องศาฟาเรนไฮท์)หรือมี ความดันสมบูรณ์มากกว่า กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (104 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว)
			ที่อุณหถูมิ 55 °C (130 องศาฟาเรนไฮท์)
			1.1.4 เป็นสารอ๊อกซิไดเซอร์(oxidizer) ซึ่งให้ออกซิเจนได้อย่าง รวดเร็วที่จะไปกระตุ้นให้เกิดการเผาไหม้ของสารอินทรีย์ขึ้นดังต่อไปนี้คือ
			สารประกอบจำพวก chlorate , permanganate , inorganic peroxide และ nitrate
		1.2 สารกัดกร่อน	1.2.1 เป็นสารที่มีน้ำเป็นส่วนประกอบ (aqueous) ที่มีค่าพีเอช (pH) 2 หรือต่ำกว่า และค่า (pH)12.5 หรือสูงกว่า
			1.2.2 เป็นของเหลวที่กัดกร่อนเหล็กกล้าชั้น SAE 1020 ได้ใน อัตราสูงกว่า 6.35 มิลลิเมตร (0.250 นิ้ว) ต่อปีที่อุณหภูมิ 55°C (130 องศาฟาเรนไฮท์)
			્
		หมวด 2 ต ลำดับ	ตัวทำละลาย (Solvents) ที่เสื่อมคุณภาพหรือไม่ใช้แล้ว ดังต่อไปนี้ บ ชื่อสารตัวละลาย (Solvents) สูตรทางเคมี
		2.3	
		2.0	หรือเม็ททิลีนคลอไรด์ (METHYLENE CHLORIDE)
		างบาด 3 สิ่	
		ลำดับ	
		3.3	, y
		3.4	
			- กากตะกอนจากระบบบำบัดนำทิ้ง
4	กฏกระทรวง ฉบับที่ 2 ออกตามความใน	<u>หมวด 4</u>	
	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535	การควบคุ	าุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	(กระทรวงอุตสาหกรรม)	- การจัดก	การด้านขยะต้องแยกสิ่งปนเปื้อนมีพิษ, วัตถุไวไฟและวัสดุไวไฟ
		- ห้ามนำช	าออกนอกบริเวณโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาต

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		- แจ้งรายละเอียดชนิด, ปริมาณ, วิธีการกำจัด, การขนส่ง ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1/2541 และ 6/2540	
		ตามข้อ 13 การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	
		1. ต้องรักษาโรงงานให้สะอาด ปราศจากขยะและสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ	
		2. ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีวัตถุมีพิษอยู่ด้วยแยกไว้ต่างหากในภาชนะที่เหมาะสมและมีฝาปิดมิดชิด	
		3. ผู้ประกอบกิจการโรงงานที่มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ต้องดำเนินการดังนี้	
		- ห้ามมิให้นำสิ่งปฏิกูลหรือสิ่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานเว้นแต่ได้รับอนุญาต	
		- ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับชนิด ปริมาณ ลักษณะคุณสมบัติและสถานที่เก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วนั้นๆ พร้อมทั้งวิธีการทำลายตามหลักเกณฑ์	
		ที่กฎหมายกำหนด	
5	ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1	เรื่อง กำหนดวิธีการเก็บ ทำลายฤทธิ์ กำจัด ฝังทิ้ง เคลื่อนย้ายและการขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	
	พ.ศ.2531(กระทรวงอุตสาหกรรม)	1. ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่มีสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วเก็บสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วให้ห่างจากชุมชนหรือแหล่งน้ำสาธารณะ	
		โดยใช้วิธีเก็บที่มิดชิด ปลอดภัย	
		2. ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ทำลายฤทธิ์ก่อนนำไปฝังกลบ	
		3. ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งตั้งอยู่ในกทม. สมุทรปราการ ปทุมธานีนนทบุรี นครปฐม ราชบุรีและสมุทรสาคร ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	
		ตามรายละเอียดในประกาศฉบับนี้	
		4. ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ตั้งโรงงานอยู่ในเขตอื่นนอกเหนือจากข้อ 3 ทำการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วด้วยวิธีการและสถานที่ที่เหมาะสม	
		และปลอดภัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทางวิชาการแจ้งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบ	
		5. ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ทำการเคลื่อนย้ายและขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามประกาศกระทรวงฉบับนี้	
		6. วิธีการสกัดสารและวิธีวิเคราะห์หาปริมาณความเข้มข้นของสารมลพิษใช้วิธีการตามประกาศกระทรวงฉบับนี้	
		7. การแจ้งรายละเอียดมาตรการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ให้ดำเนินการ	
6	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง	ตามข้อ 1 วัตถุอันตราย คือ ของเสียอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย คือ ผู้มีไว้ในครอบครองของเสียอันตรายตั้งแต่	
	ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอัน	100 กิโลกรัมต่อเดือนขึ้นไป ผู้ขนส่งของเสียอันตราย คือ ผู้ขนส่งตามประกาศมติคณะกรรมการวัตถุอันตรายเรื่องการขนส่งวัตถุอันตรายทางบก พ.ศ.2545	
	อันตราย พ.ศ.2547(กระทรวงอุตสาหกรรม)	ผู้เก็บรวบรวมและกำจัดของเสียอันตราย คือ ผู้มีของเสียอันตรายไว้ในครอบครองเลขประจำตัว คือเลขที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมออกให้กับผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย	
		ผู้ขนส่งของเสียอันตรายหรือผู้เก็บรวบรวมบำบัดและกำจัดของเสียอันตราย เพื่อใช้ในการติดตามการขนส่งของเสียอันตราย	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
		ตามข้อ 2 ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายต้องแจ้งเพื่อขอมีเลขประจำตัว 13 หลัก ตามแบบกำกับการขนส่ง-01 ท้ายประกาศกระทรวง	
		ตามข้อ 4 ให้ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายขนาดใหญ่เก็บของเสียอันตรายไว้ได้ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันเริ่มมีไว้ในครอบครอง	
		ตามข้อ 5 ในระหว่างครอบครองของเสียอันตรายให้ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายดำเนินการดังนี้	
		(1) จัดทำบัญชีระบุปริมาณ การวิเคราะห์ตรวจสอบรวมถึงวิธีบริหารจัดการของเสียอันตรายให้เป็นปัจจุบันทุกสามสิบวัน	
		(2) ของเสียอันตรายต้องบรรจุในภาชนะที่มีสภาพมั่นคงแข็งแรงไม่ทำปฏิกิริยากับของเสียอันตรายที่บรรจุอยู่	
		(3) ตรวจสอบสถานที่ที่ใช้เก็บภาชนะ แผ่นรองพื้น ทุกลัปดาห์	
		(4) จัดทำแผนป้องกันกรณีเกิดอุบัติภัยหรือเหตุฉุกเฉินให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลขประจำตัว	
		ตามข้อ 6 เมื่อจะทำการขนส่งของเสียอันตราย ให้ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายจัดทำใบกำกับการขนส่งของเสียอันตราย ดังนี้	
		(1) กรอกข้อมูลตามแบบกำกับการขนส่ง-02 ท้ายประกาศ	
		(2,3) "ใบกำกับการขนส่ง" ต้องจัดทำโดยผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายและมีคู่ฉบับรวมทั้งหมด 6 ฉบับ โดยฉบับลำดับที่ 2 และ 3 ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตราย	
		จะเป็นผู้เก็บไว้ ที่เหลือมอบให้ผู้ขนส่งของเสียอันตราย หลังผู้ขนส่งของเสียอันตรายตรวจสอบความถูกต้องและลงนามแล้วทั้ง 6 ฉบับ	
		ภายในหลังการขนส่ง ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายต้องส่ง ต้องส่งคู่จบับลำดับที่ 3 ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมภายในห้าสิบวันนับตั้งแต่วันส่งมอบ	
		ของเสียอันตรายให้แก่ผู้ขนส่งของเสียอันตราย	
		(4) จัดเก็บคู่ฉบับใบกำกับการขนส่งของเสียอันตราย ลำดับที่ 2 สำหรับให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบ ไว้อย่างน้อยสามปี นับแต่วันส่งมอบของเสีย	
		อันตรายให้ผู้ขนส่ง	
		ตามข้อ 13 ให้ผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายจัดทำรายงานประจำปี ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบปีละหนึ่งครั้ง ภายในวันที่ 1 มีนาคม ของทุกปีตามแบบกำกับการ	
		ขนส่ง -06 และ 07ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม	
		ตามข้อ 14 "ถือเป็นหน้าที่ของผู้ก่อกำเนิดของเสียอันตรายที่ต้องติดตามให้ผู้กำจัดของเสียอันตรายปลายทางส่งคู่ฉบับใบกำกับการขนส่งของเสียอันตรายลำดับที่หกคืนมา	
		เก็บไว้ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่ของเสียอันตรายถูกขนส่งออกไป ถ้าเกินกำหนดต้องแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมตามแบบกำกับการขนส่ง -08	
7	ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม	ตามข้อ 2 ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	
	เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้	ตามข้อ 3 ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นวรรคสอง ของข้อที่ 6 แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.2548	
	แล้วฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560	ตามข้อ 4 ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นวรรคสาม ของข้อที่ 9 แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกุลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.2548	
		การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อาจกระทำตามระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือกระทำแบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์	
		ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมก็ได้	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ	
8	ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วย	ตามที่ กรมโรงานอุตสาหกรรม ได้ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยกลุ่มอุตุสาหกรรมการจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อมดำเนินโครงการนำร่องการอนุญาต	
	เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไขการขอ	ให้นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามบันทึกความเข้าใจฉบับลงวันที่ 27 กันยายน 2559	
	อนุญาตและการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือ	ทั้งนี้เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน (สก.2)	
	วัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอบริเวณโรงงานแบบ	ตามข้อ 2 จะเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 256 กรกฎาคม 2560 ถึงวันที่ 26มกราคม 2561	
	อัตในมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์พ.ศ.2560	ตามข้อ 3 ให้ถือว่าการอนุญาตและการอนุญาตแบบอัตโนมัติผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการนำร่องการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว	
		ออกนอกบริเวณโรงงานโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามบันทึกความเข้าใจโครงการนำร่องการอนุญาตนำสิ่งปฏิกูล	
		หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่าง กรมโรงงาน อุตสาหกรรมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ลงวันที่27 กัยายน 2559	
		เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีและเงื่อนไขการขออนุญาตและอนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงานแบบอัตโนมัติผ่าน	
		ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามข้อ 9 วรรคสาม ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560	
9	ข้อบังคับตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล	ข้อ 4 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ หรือเคหสถานในครอบครองของตน	
	และขยะมูลฝอย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542	ข้อ 5 ที่รองรับขยะมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวัน และสัตว์ได้ตามแบบ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ	
	สาขาบางใหญ่	ข้อ 7 ห้ามผู้ใด ถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใดเป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง สระน้ำ	
		เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ติดตั้ง หรือจัดตั้งไว้โดยเฉพาะ	
		ข้อ 8 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้ปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก	
		ข้อ 11 ห้ามผู้ใดรับจ้าง เก็บ ขน มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร เคหสถาน ซึ่งอยู่ในเขตเก็บขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้ประกาศ	
		และตามข้อ 10 เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่นตามเงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อสุขลักษณะ	
10	ข้อบังคับตำบลบางบัวทอง เรื่อง การกำจัด	อาศัยความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำลพ.ศ.2537 มาตรา 20 และมาตรา 63	
	สิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย (ฉบับที่ 2)	แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 องค์การบริหารส่วนตำบลบางบัวทองโดยได้รับคามเห็นชอบจากสภาองค์การบริหาร	
	พ.ศ.2542	ส่วนตำบลบางบัวทอง และนายอำเภอบางบัวทอง อกข้อบังคับไว้ดังนี้	
	สาขาบางบัวทอง	ข้อ 5 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคารหรือเคหสถานในครอบครองของตน	
		ข้อ 6 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิชิดกันแมลงวัน และสัตว์ได้ ตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ	
		ข้อ 7 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งปรอะเปื้อน หรือมีการ	
		ถ่ายเท หรือทิ้งมูลฝอยสิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเปรอะเปื้อน หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยสิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเปรอะเปื้อนในประกาศที่ขัดต่อสุขลักษณะ	

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ
		ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูลหรือสิ่งเปรอะเปื้อนในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลง สระน้ำ บ่อน้ำ
		เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณะสุข หรืเจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้จัดตั้งใว้ให้
		ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะ หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือเก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก
11	เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง	ข้อ 11 เจ้าของพื้นที่ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ
	การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2541	ข้อ 14 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยอันอาจก่อให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น
	สาขาอำเภอเมือง	เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการเก็บ
		ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนเทศบาลนครปากเกร็ด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
		มีหนังสือแจ้งเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่นั้น ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือปิดประกาศในที่เปิดเผยบริเวณที่อาคารนั้น
		หรือสถานที่นั้นตั้งอยู่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน และเมื่อครบกำหนด 30 วันแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่
		ต้องให้เอกชนรายใดรายหนึ่ง หรือหลายรายที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก้บ ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคาร หรือสถานที่
		นั้นโดยเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลนครปากเกร็ดว่าด้วยการควบคุมกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
		โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ
12	เทศบัญญัติเทศบาลนครนนทบุรี เรื่อง	ข้อ 11 เจ้าของพื้นที่ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ
	การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2541	ข้อ 14 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยอันอาจก่อให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น
	สาขา ปากเกร็ด	โดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น
13	ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล	ข้อ 7 เจ้าของพื้นที่ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ
	คลองขวาง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล	ข้อ 8 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล
	และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓	หรือมูลฝอยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขวาง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติ
	สาขาไทรน้อย	ตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้
		(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู สระน้ำ บ่อน้ำ
		เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขวางจัดไว้ให้โดยเฉพาะ
		(๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่หรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก 🗆

ลำดับ	พันธะสัญญา/หน่วยงานที่รับผิดชอบ	เรื่อง/สาระสำคัญของพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติ
		(๖) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสม
		ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด
		(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการ
		ที่ขัดต่อสุขลักษณะ
		(๙) ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น กลิ่น ควัน
		หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น
14	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข	ข้อ ๔ ในการขนสิ่งปฏิกูล ผู้ขนสิ่งปฏิกูลและผู้กำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องดำเนินการควบคุมกำกับการขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล แล้วแต่กรณี
	เรื่อง แบบเอกสารกำกับการขนส่งสิ่งปฏิกูล	เพื่อป้องกันมิให้มีการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิกูล ดังนี้
	w.a.2561	(๑) ผู้ขนสิ่งปฏิกูลจากผู้ขอรับบริการต้องจัดทำแบบบันทึกของผู้ขนสิ่งปฏิกูล ๑ ที่แนบท้ายประกาศนี้ โดยต้นฉบับให้ผู้ขนสิ่งปฏิกูล และสำเนาให้ผู้ขอรับบริการ
		ผู้กำจัดสิ่งปฏิกูลและเจ้าพนักงานท้องถิ่นคนละหนึ่งฉบับ
15	ประกาศกระทรวงศาธารณสุข	ข้อ ๓ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เป็นระบบที่รองรับและสามารถบำบัดปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลจากส้วมให้ปราศจากมลภาวะสภาพ
	เรื่อง การกำหนดประเภท ขนาด	อันน่ารังเกียจและการก่อให้เกิดโรค โดยอาจเป็นระบบถังบำบัดแบบไร้อากาศ เช่น ถังเกรอะ ถังเกรอะกรองไร้อากาศ
	ระยะเวลาในการสูบกากตะกอน และ	หรืออาจใช้ระบบเติมอากาศร่วมก็ได้ ทั้งนี้ ต้องออกแบบระบบท่อน้ำเข้าและท่อน้ำออกไม่ให้เกิดภาวะน้ำไหลลัดวงจร
	วิธีการระบายน้ำทิ้งที่ได้มาตรฐานของ	
	ระบบกาจัดสิ่งปฏิกูลพ.ศ. ๒๕๖๑	